

Mørkemændene arbejder

En politisk Renegat forsøger at gentage 1934.

Vi har fra to Medlemmer i Aarhus modtaget nedenstaaende Indlæg med Anmodning om Optagelse i „Faklen“. Vi har ikke villet nægte dem Optagelse, selv om vi hverken er i Tvivl om Indlæggenes Hensigter eller fra hvilken Kilde, de er inspirerede. De er ikke de første Forsøg, der gøres paa at underminere den solidariske og klassebevidste Enhed, der — til Fortrydelse for HIPA-Folkene — præger vort Forbund. Et Forsøg blev saaledes gjort umiddelbart efter vor Strejke i 1934, da „Soc.-Dem.“s faglige Medarbejder, ved Hjælp af et Par mindre befæstede Medlemmer, endog foretog et mislykket Forsøg paa at spalte vort Forbund.

I nærværende Tilfælde maa Indlægene ses paa Baggrund af den Virksomhed, Aarhus-Repræsentanten Thomas Lauersen har udfoldet for ogsaa at faa Søfolkene engagerede i den sindssvage chauvinistiske Krigshetz, det danske Bourgeois, med HIPA som Talefører i Arbejderklassen, har kastet sig ud i.

Vi aftrykker hermed Indlægene, og skal i det paafølgende give Indsenderne det Svar, de efterlyser.

Til „Faklen“!

Jeg ønsker hermed at faa nedenstaaende Artikel optaget i „Faklen“, og det vilde saa være overordentlig interessant at faa Svar paa de forskellige Spørgsmaal. Da Artiklen ikke paa nogen Maade kan virke skadeligt for Forbundet som Helhed, er De venlig at trykke det hele.

Med hvilken Ret kan Forretningsudvalget tillade sig at bevilge „Arbejderbladet“ 5000 Kr.?

Efter Forbundets Love § 16, Stk. 2, kan Forbundets Midler i intet Tilfælde benyttes til en Understøttelse af den her foretagne Art. Ganske vist tales der i Loven om Gensidighedsforpligtelser; men hvad og hvilket har „Arbejderbladet“ gjort, der forpligter Søfyrbødernes Forbund til at give det 5000 Kr.?

Og kan disse Medlemmer, der var tilstede paa et Møde, afholdt efter Forretningsudvalgets Forgødtbefindende, foretage en Henstilling til Forretningsudvalget, der har til Følge, at Forbundet bliver 5000 Kr. fattigere, — hvilken Ret har saa de øvrige af Forbundets Medlemmer andetsteds? Men det er maaske kun Medlemmerne i København, der kan gennemføre den Slags uøkonomiske Aktioner, i hvert Fald er der ikke blevet spurgt Medlemmerne andre Steder om deres Stilling til en saadan Hjælpsomhed overfor „Arbejderbladet“.

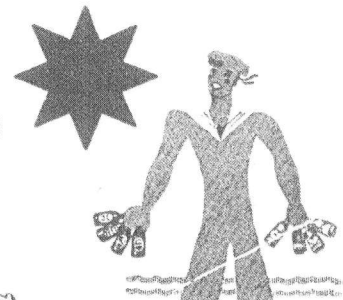
En saadan Tilsidesættelse af den store Part af Medlemmers Mening og et saadant Misbrug af Forbundets Pengemidler burde komme ind under Forbundets Lov § 27, hvor der staar, at den, der handler utilladeligt med Forbundets Midler, kan ekskluderes.

Med kollegial Hilsen

H. Thyboe,

Medl. Nr. 2010, Aarhus Afd.

Dr. Olgasvej 61
København F.

STJERNENS

Ol og Mineralvande

Central 1919

Depoter i alle danske Provinshavne

Til Redaktionen af „Faklen“.

Nedenstaaende bedes optaget i „Faklen“s Februarnummer, med Svar paa det stillede Spørgsmaal.

Da der i den senere Tid blandt Kollegerne har været diskuteret om vor Forbundsledelses Kompetence til Bevilling af Forbundets Pengemidler, vil jeg anmode om et Svar herpaa i „Faklen“.

Naturligvis er ingen i Tvivl om Forbundsledelsens Ret til Bevillinger af Forbundets Pengemidler indenfor bestemte Rammer; men Spørgsmaalet er: hvor høje Beløb har Ledelsen Ret til at bevilge til Formaal udenfor Forbundets Omraade? Ved Gennemsyn af Forbundets Love synes det ikke at fremgaa, Bevillinger, deres Former og Højden af enkelte Bevillinger maa man derfor antage er fastlagt i Kongresbeslutninger e. l. *Hvornaar og hvilke Bestemmelser er fastlagt?*

For at undgaa Misforstaaelser kun dette, at det, der ønskes oplyst, ikke er, hvormeget den socialdemokratiske Presse har modtaget fra andre Organisationer, men kun Svar paa det her stillede Spørgsmaal.

Ivan Solgaard,

Aarhus, Medl. Nr. 13022.

Det vilde have været formaalstjenligt, om Thyboe, naar han vil diskutere vore Loves Indhold, da ikke nøjedes med at læse dem, men ogsaa søgte at forstaa dem. Konsulenten Lauersen burde have sagt ham dette.

Prg. 16, Stk. 2, taler udelukkende om *Understøttelser*, og fastslaar, at saadanne kun maa udbetales under Konflikter eller hvor det drejer sig om Gensidighedsforpligtelser — hermed er ment vore organisatoriske Forpligtigelser overfor D. s. F. og vore skandinaviske Broderorganisationer. Altsaa udelukkende en Paragraf, der tager Sigte paa faglige Kampe.

Men Lovenes Afsnit om „Forbundets Formaal“: paalægger Forbundet *efter Evne og Lejlighed at tage Del i det offentlige og politiske Liv, hvor saadant findes gavnligt for Standens Interesser.*

Og videre: *at deltage i den internationale Arbejderklassens Kamp for økonomisk Frigørelse.*

Og det er netop under Hensyn til dette Formaal, vor Ledelse har handlet. Det kan ikke være forbigaaet Thyboes Opmærksomhed, at vi befinder os i en ny Verdenskrig. Denne Krig er Kapitalismens desperate Forsøg paa at opretholde det kapitalistiske Udbytnings-system, og skaanselsløst drives Arbejdermasserne i de krigsførende Lande til Slagtebænken for dette Formaal. Men ogsaa i de saakaldte nevtrale Lande rammes Arbejderklassen haardt, idet Krigens Omkostninger hensynsløst paaføres denne gennem Dyrtid, Nød og Elenighed.

Under disse Forhold har kun eet dansk Blad uden Vaklen stillet sig paa Arbejderklassens og Socialismens Side, nemlig „Arbejderbladet“, og det er derfor i dybeste Overensstemmelse med vort Forbunds Love og Formaal, naar Ledelsen har fundet sig forpligtiget til at støtte dette Blad og bidrage sit til, at den danske Arbejderklasse ikke bliver slaaet dette Vaaben ud af Hænde af den samlede Reaktion og dens Redskaber indenfor Arbejderklassen.

Men ikke alene i denne Situation har „Arbejderbladet“ erhvervet sig den soleklare Ret til vor Støtte. Vi minder saaledes om vor Strejke i 1934. Da den borgerlige og den socialdemokratiske Presse jagede Politiet paa os for at knuse vore retfærdige Krav og vor Strejke, da stod „Arbejderbladet“ frygtløs paa vor Side. Flere af Bladets Funktionærer maatte vandre i Fængsel af denne Grund og Bladets Redaktionslokaler blev besatte af Politiet.

Og hvem andre end „Arbejderbladet“ har støttet vor Kamp for bedre Bemandingsforhold, en retfærdigere Løn osv.? Ingen!

Hvad angaar Spørgsmaalet om de københavnske Medlemmers Særrettigheder, burde Thyboe, inden han spørger offentligt, ogsaa have informeret sig noget bedre her.

De københavnske Medlemmer har *ikke* foretaget nogen Bevilling. Medlemmerne har paa et Møde, som Forretningsudvalget havde indkaldt efter „*Forgodt-befindende*“, eenstemmigt og med 400 Stemmer henstillet til Ledelsen at bevilge den omtalte Sum til „Arbejderbladet“.

★

I Svaret til Thyboe er forsaavidt ogsaa givet Svar til Solgaard; men ikke destomindre skal vi gerne beskæftige os en Smule med ham. Dette lader sig dog ikke gøre uden ogsaa at sige, hvem Solgaard er, fordi hos ham er Motivet alt, og det skal ikke lykkes ham, selvom han her forsøger at bevæge sig paa Rævepoter, at dække de Aarsager, der har drevet ham til Blækket.

Ivan Solgaard er en Mand, der har gjort mange haabløse Forsøg paa at „*blive noget*“. Han var saamænd ogsaa naaet til at blive Formand for det kommunistiske Ungdomsforbund. Det varede dog ikke længe, før man her opdagede, at man stod overfor en Bluffmager, der erstattede Viden og Klassefølelse med Leksikonvisdom og Godtkøbsfraser. Hertil kom, at han led af en ubetvingelig Sovesyge, og det blev nødvendigt at fjerne Manden.

Han fristede da en Tid Tilværelsen som Lemper, men fik saa den Idé, at han maaske havde en Chance indenfor Socialdemokratiet, og da han aldrig har været tyngt af nogen sensibel Samvittighed faldt det ham ikke vanskeligt at trække i Renegatens Klædebon.

Han meldte sig til Tjeneste hos HIPA-Manden Thomas Laursen, der karakteriserede ham saaledes: „*Fyren kan bruges, han skal bare slibes af, og naar jeg er færdig hermed, kan han blive en farlig Mand for Sofyrbodernes Ledelse.*“

Thomas Laursen mener antagelig nu, at „Fyren“ er tilstrækkelig afslebet til at være brugbar til det Formaal: at være Kanal for HIPA's Indflydelse i vort Parti, og har saa budt ham gaa til Værket.

Vi kan dog forsikre baade Thomas Laursen og hans rustne Værktøj, Ivan Solgaard, at alle Forsøg, der tilsigter at sætte Splid indenfor vort Forbund, selvom Splittelsesfolkene lister paa Rævepoter, paa Forhaand vil være ørkesløse, og til Thomas Laursen vil vi tilføje, at han næste Gang bør søge sig en anden end netop en af alle hæderlige Arbejdere foragtet Renegat til sit smukke Formaal.

Vi skal i denne for Arbejderklassen og vort Forbund saa alvorlige Tid vide at holde os Mørkemændene fra Livet. I vort Forbund er der ingen Plads for Bourgeoisiets Agenter. Vi kender Hensigten med Solgaards Indlæg, og vi kender hans Person, det fritager os for yderligere Polemik med ham. *Red.*

Til Medlemmerne!

Ifølge Sømandslovens § 11 skal enhver, som bliver paamonstret, have udleveret en Afregningsbog, og denne skal forblive i den forhyredes Varetægt.

Naar vi gengiver denne Paragraf, er det fordi Afregningsbogen i mange Tilfælde er midtskibs, — for at forhindre Misforstaaelser maa vi opfordre Medlemmerne til altid selv at være i Besiddelse af Afregningsbogen for at kontrollere udbetalte Penge samt indførte Opsigelser. Bliver en Mand opsagt, skal det straks indføres i Afregningsbogen, og for de nye Afregningsbøgers Vedkommende skal Manden kvittere for Opsigelsen.